

Nieuwsbrief juli 2015

In oktober 2014 kreeg School Aid een email van Mrs Wassajja, die 14 van onze studenten begeleidt in Oeganda, met de vraag voortaan een nieuwe bankrekening te gebruiken in een andere bank. Toen we in april 2015 een overschrijving deden naar die rekening, bleek dat het om een diefstal ging. Op 24 april verwittigde Mrs Wassajja dat ze nog steeds niets ontvangen had. Ieder ging van zijn kant na wat verkeerd was gelopen en toen hadden we snel door dat iemand het email adres van Mrs Wassajja gehackt had, en met het geld was verdwenen.

Van 23 mei tot 13 juni was ik in Oeganda om te zien of er nog iets aan te doen was. In een volgende nieuwsbrief volgt een gedetailleerd verslag van de diefstal en de stappen die we ondernamen in Oeganda en België. Deze nieuwsbrief verhaalt het vrolijke nieuws. De reis naar Oeganda had natuurlijk het voordeel dat ik onze studenten kon ontmoeten. En dit alles met een vliegtuigticket van 497 € voor heen- en terugreis. Wie naar Oeganda wil reizen, kan best nagaan of dit een unieke promotie was, of de normale prijs in dat seizoen. Hier wil ik nog vermelden dat ik het gestolen bedrag terugbetaalde aan School Aid zonder dat dit iets verandert aan mijn normale bijdrage.

Project Josephine in Masaka, Oeganda

In Masaka ontmoette ik Josephine Justine, de oudste van de twee zussen opgevolgd door Josephine. Dat was een aangename ontmoeting! Een stralende jongedame die binnenkort haar studies verpleegkunde beëindigt. Dit is een beroepskeuze waarin ze zeker werk vindt. Josephine Justine ziet de toekomst vol enthousiasme tegemoet. Hierbij nog eens de allereerste foto die we van haar en haar zus Victoria kregen, daarnaast een foto van Josephine Justine in haar uniform, en een van ons samen met de andere Josephine die haar al die jaren opvolgde. Haar zus Victoria was op school in het internaat en zag ik niet. Omdat ik vind dat het Oegandese onderwijs niet echt opleidt tot zelfstandig nadenken en verbeelding, bracht ik het eerste Harry Potter boek voor haar mee. Ik ben benieuwd wat ze ervan denkt.

Project St Anthony Buggya in Masaka, Oeganda

Wie mij kent kan zich inbeelden dat ik bij die diefstal zin had om het hele project in Oeganda op te doeken en er nooit, nooit meer heen te gaan. Mrs Wassajja kent mij ook en organiseerde een bezoek aan de Notre Dame High School. De foto's tonen de 11 studenten in het middelbaar onderwijs; de drie in hogere opleiding (Christine in 'fashion and design'; Edrine in kleuteronderwijs; Veronica gaat universiteit beginnen); de laatste foto, met alle 14, wil vooral de aandacht vestigen op de student met de rode das, tussen mij en Mrs Wassajja. Die rode das omdat hij prefect is, iets waar ik zo fier op was.

Zoals altijd in Oeganda startte onze bijeenkomst met een gebed, dan speeches van Mrs Wassajja en een van de studenten, dan uitwisselen van geschenkjes en chocolade. Alhoewel we mekaar nu al jaren schrijven, hadden enkel de jongste vier mij al eens gezien bij een bezoek aan de lagere school St Anthony. De jongste, Gloria, was zo content dat ik haar naam wist. Dat was een ijsbreker, alsook mijn duidelijke tevredenheid over de rode das en opkijken naar de lange jongen die zelfs nog niet in het laatste jaar zit. Dit lijkt misschien allemaal heel normaal, maar we mogen toch niet vergeten dat kinderen zonder ouders zelden naar school gaan in Oeganda. Ze zijn School Aid heel erg dankbaar, meer dan ik verwacht had van een groep tieners. Allen hebben het vaste voornemen ons en de wereld te tonen wat ze van het leven gaan maken. Ik vond het allemaal nogal indrukwekkend.

Project Vivienne, Kyengera, Oeganda

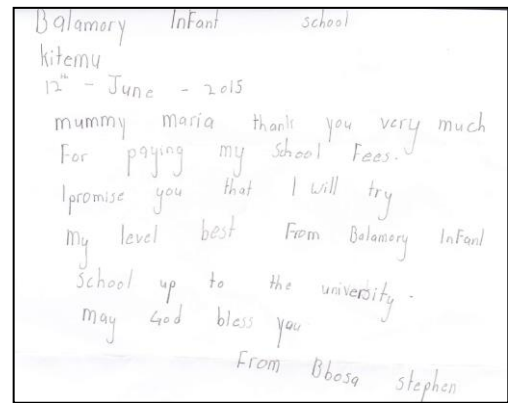
Bij Vivienne thuis ontmoette ik Emy, de moeder van Raymond. Ze is opnieuw getrouwd en heeft een tweede kind. Ze heeft een smartphone en is gekleed als een moderne vrouw. Ze gaf me geschenkjes die geld gekost hadden. Ik vond dat het eruit zag dat ze nu zelf de studies van Raymond kan betalen en was niet erg gelukkig met haar houding. Ik kon niet nalaten haar de les te spellen: dat geld in Europa niet aan de bomen groeit (volgens Vivienne geloofde ze er niets van), toonde haar mijn ouderwets, goedkoop telefoontje, en zei dat we niet echt geneigd waren Raymond's schoolgeld verder te betalen als zij dat allemaal zo vanzelfsprekend vond. Ik schreef Raymond een brief waarin ik ook liet merken dat ze het allemaal een beetje serieuzer moeten nemen en dat School Aid enkel verder betaalt als zijn resultaten goed zijn. Vivienne is ook niet gelukkig met Emy's houding, maar maakte twee pertinente opmerkingen. Ten eerste is in de lokale cultuur een man niet verantwoordelijk voor de kinderen van zijn vrouw die de zijne niet zijn, en hij gaat het schoolgeld van Raymond niet betalen. Ten tweede is de enige manier om aan beide ouders te tonen wat verantwoordelijkheid naar kinderen toe zou moeten zijn, dat Emy met Vivienne in contact blijft. Vivienne sponsort zelf verscheidene kinderen in de buurt en leeft erg eenvoudig. We gaan zien of we Raymond's studies verder betalen na het lager onderwijs.

Tijdens mijn verblijf in Oeganda woonde ik een tijdje in bij Vivienne. Om haar te bedanken stelde ik voor een persoonlijke gift te doen aan de lagere school die haar 'zoon', Moses, oprichtte en die ik bezocht (zie

fotootjes). Vivienne vroeg me of dit niet kon via het betalen door School Aid van het schoolgeld voor een jongen wiens vader door een ongeval geen inkomen meer had.

Stephen Bbosa is 7 jaar en in het tweede leerjaar. Zijn moeder overleed toen hij nog heel klein was. In januari 2015 had zijn vader, die chauffeur is, een ongeval en verloor een oog. Hij is nog altijd niet volledig genezen en betaalde het schoolgeld voor 2015 niet. Stephen woont nu bij zijn tante, die leeft van haar land en daarnaast geen inkomen heeft. Beiden schreven een brief, alhoewel die van de tante door de 'dorpsschrijver' geschreven is.

School Aid betaalde schoolgeld voor het hele jaar wat overeenkwam met 168 EUR. De afspraak is dat Vivienne gaat opvolgen wanneer de vader aangepast werk vindt en opnieuw zelf het schoolgeld kan betalen.

Balamary Infant School
Kitemu
12th - June - 2015
mummy maria thank you very much
For paying my school Fees.
I promise you that I will try
My level best From Balamary Infant
School up to the university.
may God bless you
From Bbosa Stephen

AVSI in Nairobi, Kenia

Deze maand stuurde AVSI ons hun jaarrapport voor 2014 en budget voor 2015. Van de 25 kinderen is eentje in de kleuterschool, vijf in lager onderwijs, drie in het middelbaar, 14 in hogere – vaak beroeps – opleiding en twee aan de universiteit. Toch was hun totale uitgave voor onze kinderen slechts 3332 EUR. Dat lijkt erg weinig, maar ik denk dat de Keniaanse staat hoe langer hoe meer geld aan onderwijs besteedt, en dat AVSI hoe langer hoe beter de weg vindt naar die lokale subsidies, iets wat de armste bevolkingsgroepen zonder die tussenkomst uiteraard nooit zouden bereiken. Hun budget voor 2015 is 4286 EUR, maar ze rekenen elk jaar een beetje ruim en overschotten gaan naar het volgende jaar. Wie hun verslag wil inkijken kan vragen het per email op te sturen.

Sara was onze bevallige nieuwkomer in januari, in mei kwam Junior Makau erbij ter vervanging van Maureen. Zoals twee andere kinderen van de AVSI groep, Tracy en Elvis, wordt hij gesponsord door een donor die specifiek zijn kosten op zich neemt. Junior is 11 jaar en in het 7de jaar lager onderwijs. Onze nieuwkomers zijn gewoonlijk jonger, maar omdat zijn ouders de school niet meer konden betalen en hem “up-country” wilden sturen, schakelde AVSI ons in. De jongen weigerde resoluut zijn studies te onderbreken en maar goed ook, want in zijn opnamedossier staat: “School performance: Excellent”.

Patricia in Nairobi, Kenya

Van Patricia nog geen nieuws sinds januari, maar dat komt binnenkort bij het starten van het tweede trimester.

Maria-Pia Waelkens
Voorzitter School Aid vzw